

ligvis aldrig kan drive Banerne saa hensynsløst, om jeg saa maa sige, som Privatbanerne.

Vore Personvogne bør ogsaa indrettes noget anderledes. Det kan ikke ske ved dette Forslag, men jeg henstiller det dog nu, da det har sin Betydning, naar vi tale om Taksterne. I England har man paa enkelte Baner kun 2 Klasser, men paa de fleste 3; Taksterne ere ret forskellige efter Klasserne, men Indretningen er ikke saa forskellig, 3die Klasse er næsten lige saa behagelig som 1ste. Jeg har rejst paa 3die Klasse fra London til Derby, og den 3die Klasse var saa bekvemt indrettet, at vi endogsaa havde Spisevogn, saa vi kunde spise som i en Restauration. Vi skulde lægge os noget efter, at Vognenes Udstyr ændredes, saaledes at 1ste og 2den Klasse ikke bleve saa flotte og 3die ikke saa tarvelig; lad os omtrent udstyre dem ens. Er der saa nogen, der vil køre paa 1ste eller 2den Klasse, saa er det, fordi de der ved kunne tænke sig at faa bedre Plads, og derfor bør der maaske ogsaa være en noget større Forskel paa Prisen. Jeg vilde gerne, at de danske Statsbaner skulde tage det op til Overvejelse, naar der skal indrettes nyt Materiel.

Hvad jeg med Hensyn til Taksterne ønsker er, at vi have Persontaksterne og Taksten for Abonnement og ogsaa indskrænke og inddrage Frikort. Jeg kunde for den Sags Skyld ønske, at man ogsaa kunde have inddraget Rigsdagsmændenes Frikort, skønt der ogsaa er noget, der taler for, at de bevares. Jeg havde nemlig egentlig hellere set, at man var gaaet til at give Rigsdagsmændene noget mere i Diæter, saa at de selv kunde betale deres Kort. Særlig vilde jeg saa selvfølgelig hævde, at det var os Jyder, som skulde rejse de lange Veje, og være borte fra vore Hjem, som burde have noget Ekstratilskud, for at vi kunde komme til at løse Kort. Vi kunde saa løse Kort til 1ste, 2den eller 3die Klasse, som vi fandt for godt, men det vilde være rart at være fri for disse Frikort og med Hensyn til Banernes Forretning var det det rigtigste, at alle Personer, der rejste, betalte for det. Det er vel rigtigt, naar Ministeren forbeholder sig, at enkelte Personer skulde have Frikort og navnlig skulde selvfølgelig Jernbanernes egne Embedsmænd have det, men jeg tror dog, at det kunde være ønskeligt ogsaa at blive fri for disse Frikort, og at man hellere, naar nogen skal rejse frit, maa give dem Tilskud dertil paa Finansloven, saa at de selv kunne betale deres Kort. Skulle

Jernbanerne være en Forretning, skal man ogsaa se forretningsmæssigt paa dem.

Jeg hører altsaa til dem, som mene, at vi skulde have forøgede Indtægter, særlig af Personbefordringen; noget mere betænkelig er jeg med Hensyn til visse Varetakster. Jeg mener, man der skal være noget varsom og ikke gaa hen og ødelægge en Vareforsendelse, saa at den bliver ukonkurrencedygtig. Det var dette, jeg vilde henstille til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg.

Wilmann: Det har været med en vis spændt Forventning, at vi navnlig i den Kreds, jeg repræsenterer, have imødeset, hvorledes det Forslag vilde komme til at se ud, som Regeringen fremsatte om Takstspørgsmaalet. Man blev i Kredsen noget opkræmt ved Kommissionens Betænkning om dette Spørgsmaal, fordi det berørte os i en saa overordentlig høj Grad. Det var ganske særlig Kommissionens Flertals Forslag om en meget stor Forhøjelse af Prisen paa Jernbanekort, som gjorde os ængstelige.

Vi bleve ikke saa ganske lidt beroligede ved at se det Forslag, som den højtærede fungerende Trafikminister fremsatte. Men naar man har hørt disse Dages Forhandlinger om Takstloven, har man saa smaat kunnet begynde at blive urolig igen. Der har nemlig lydt Røster om Forhøjelser ud over, hvad Regeringen har foreslaaet.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Undersøgelse af, om disse Kortpriser virkelig staa i rimeligt Forhold til, hvad Jernbanerne yde det rejsende Publikum, men det forekommer mig, at naar en Mængde Mennesker — saaledes som det er Tilfældet med en stor Del af dem, der have bygget og sat Bo ude i Lyngbykredsen — have gjort det i Tillid til de lave Jernbanetakster, de lave Priser paa Kort, vil det neppe være rigtigt med eet Slag at forandre disse betydeligt. Det er jo en ganske betydelig Mængde Mennesker, særlig herinde fra Kjøbenhavn, som — hvad der jo er hygieinisk rigtigt — ere flyttede ud her fra Byen og have bygget sig en egen lille Ejendom derude. De have netop taget den billige Pris paa Jernbanekort med i Betragtning, naar de have gjort deres Regnestykke op om, hvorvidt de havde Raad til at flytte derud. Man kan være aldeles overbevist om, at dette Moment har spillet en ganske betydelig Rolle for dem. Havde man aldrig haft disse Frikort, skulde jeg, selv som Repræsentant for den Kreds, ikke falde paa at komme